

Beogradskie Novine

Br. 141.

BEOGRAD, četvrtak 24. maja 1917.

Izlaže: dnevno u jutro, ponedjeljkom poslije podne.

Pojedini brojevi:

U Beogradu i u kraljevinu zapovedničkim od 1. kr. bata po cijeni od	8 sati
U Hrvatskoj-Slavoniji, Bosni-Hercegovini i Dalmaciji po cijeni od	10 sati
Izvan ovog područja po cijeni od	12 sati
Oglesi po cijeniku.	

Mjesečna protplata:

U Beogradu i u kraljevinu zapovedničkim od 1. kr. bata za bojnu i otpunu počinje	250
U Hrvatskoj-Slavoniji, Bosni-Hercegovini i Dalmaciji	250
U ostalim kraljevinama Austro-ugarske monarhije	3-
U inozemstvu	450

Uredništvo: BEograd, Vuka Karadžića ul. broj 10. Telefon broj 88.
Uprava i primanje preplate Topličin venas broj 21. Telefon broj 25.
Primanje oglasa Kneza Mihajla ul. broj 38.

Godina III.

Ratni izvještaji.

Izvještaj austro-ugarskog glavnog stožera.

Kb. Beč, 23. maja.

Istočno i jugo-istočno bojište: Nema osobitih dogadjaja.

Talijansko bojište:

Ijučer je na Soči cijeli dan vladao mir. Iustom kasno u večer preduzeo je neprijatelj napad, potpomagan bacalačima mina protiv naših rovova ispred grada Gorice. Bačen je natrag, pošto je pretrpio vrlo teške gubitke. Danas u jutro otvorilo je neprijateljsko topništvo u zajednici sa bacalačima mina vatru protiv naših položaja na visoravni Kraša. Topnička borba raste i razvija se do najveće žestine.

U Koruškoj i Tirolu bila je najstabilno jača borbena djelatnost.

Načelnik glavnog stožera.

Rusija i sporazumne sile.

Od čase kada su u novu rusku vladi stupili zastupnici radničkog i vojnog savjeta njezine načnere i ciljevi njezini više tajna za javnost. Trim programima izjavama izjavljuje opširno ruska vlada što ona hoće i što neće. Osim zvanične izjave vlade, koja se dijeli u sedam tačaka i odgovara na pitanja vatrene i umutarnje politike, pozname su javnosti još dvije izjave novog ministra inostranih djela Tereščenka i ministra predsjednika kneza Lwowa, koje su obosjica državnika dalli zastupnicima Štampe. U svim tim izjavama ima jedno zajedničko: nova vlada ne želi zaseban mir, nego samo mir u zajednici sa svojim saveznicima i to čim brži mir, bez aneksija i odšteta, iako se ova dva pojma daju tumačiti još na razne načine. Ovaj program nije nov i njega se držala stara vlada. I ako se ovaj program nije promjenio po svojoj formi, poprmljio je njegov sadržaj novi pravac, koji odgovara promjenama u samom kabinetu. Jasno se razabire iz programme izjave vlade, da ona stoji pod pritiskom i uplivom novih članova kabineta, zastupnika radničkog i vojnog savjeta, a ministar Tereščenko izjavio je otvoreno, da se ruska demokracija plaši, kako bl ona vezana starim ugovorima mogla samo da služi aneksionističkim ciljevima. Izvan svake je sumnje i nećemo pogriješiti, ali se sve čini da je glavni uvjet nove vlade: Rusija mora prisiliti svoje saveznike na reviziju svojih ratnih ciljeva u smislu ruskom, inače sebi Rusija pridržava.

Podlistak.

Bora Stanković:

Balkanski tipovi.

Anica.

Ona, Anica, jedino se po toj svojoj braći i znala. Niko je nije zvao njenim imenom već „sestra na Ribnici“. Bili su to napratisi ljudi, čuveni kao uboje. Još dok su živeli u selu, i već ramo još izmalena bavili su se krijučarenjem, prevođenjem Šverca preko granice. Posle oca silom nagnuli da se iz sela presele u varoš! kao da im je selo bilo malo, tesno i ovamo u varoši cvet produžili su taj posao. Noćni posao; da često putuju služeći trgovcima kao vođe njihove, i da i dalje, i sad u varoši još opasnije po život, prenose Šverc: duvan, kafu i drugo.

Retko su kod kuće bili, naročito noću, već uvek tako „neklim“ poslovima. A te njihove poslove svi su znali, ali niku nije smeo da im u oči kaže, jer tako su se oni bili nekako od svih kao izdvojili, odmakli, postali osidlo silni. Čak i kad nisu u poslu, na putu, već kod kuće, oni, nisu kao ostala braća; da sednu zajednicu, bilo za sofom, bilo onako na dogovor, razgovor, već svaki na svoju stranu. Svaki je ručao za sebe, zapovedao da mu se jedo da kad se njemu jedo; svaki se od njih osjećao silan, jak. Pa i kad duže ostanu kod kuće, odmah, ma za šta, povadaju se među se, pa čak nekad i

zaje slobodu djelanja. U izjavama ruskih ministara imade mnogo mesta, koja će vrlo neprijatuju zvučiti državčima sporazumnih sile. Osobito je značajna izjava ministra Tereščenka, koji je rekao, da je upravo smiješno pod sadašnjim uvjetima govoriti o aneksionim osnovama saveznika, dok je u isto vrijeme Rusija, Belgija, Francuska i Srbija potpuno ili djelomično zaposjednuta od neprijatelja. Ove otvorene riječi umjesto sive one fraze državčina u Francuskoj i Engleskoj, koji su još prije nekoliko dana izjavili, da se drže uporno svih svojih starih ratnih ciljeva i nema sumnje, da u Parizu i Londonu niko više ne smatra Rusiju svojim saveznikom. Od časa pada carizma promijenile su se znatno prilike i odnosa i između Rusije i sporazumnih sile. Do tada je Rusija bila veliki i netoprenjivi rezervoar sporazumnih sile i ona zlobna riječ, da će se Engleska biti do posljednjeg ruskog vojnika, bila je u cijelosti gorka istina. Nova Rusija je na putu, da se osloboди ovog rostva. Rusija sama nema nikakovih aneksionih protiljeva, odriće se Carigrada, pa naravno ne može da ima smisla za one velike aneksione ideje, kojima se bavi zapadna demokracija. U kolu naših protivnika zauzima Rusija sve više ono mjesto i moć, kojom će diktirati i određivati ratne ciljeve i na taj način ugrožavati opasnu diktaturu Engleske. Ova težnja za samostalošću mogla se primijetiti već iz prvog revolucionog kabineta, a danas je još jasanija. Rusija javno uskraćuje svoju pomoć Francuskoj, Engleskoj i Italiji obzirom na njihove aneksljone osnove. U političkom pogledu ovo je najglavnija značajka promjene vlade u Rusiji.

U vojničkom pogledu pomoći Rusije već nikako ne dolazi u obzir. Naravno sa sada još ruskim ministrom nijesu zadovoljni sa mirovanjem na frontu i knez Lwow naziva ovaj mir sramotom za čast i ugled Rusije, pa i sam Tereščenko naglašuje potrebu, da se i opet podigne vojna snaga Rusije. Ali sve se čini, da uticaj novog kabineta nije postao ništa jači na vojsku, nego što je bio onaj stare vlade. Ministar vojnog morao je na kongresu vojnika sa bojišta dokazivati vojnicima, da je ruski front još potreban, jer on nije samo ruski front nego zajednički front sa saveznicima. Medutim poslije izjave

grofa Czernina i Beliščića-Hollwega znaku ruske vojske, da one ne stoje na branku svoje otadžbine, nego bi trebale da se bore za osvalačke ciljeve sporazumnih sile, za iste one ciljeve, za koje danas neće da zna ni ruska vlada. Vidj se dakle, da u odnosu Rusije prema sporazumnim silama rastu protivnosti s dana u dan, a sve više izbijaju činjenice: napuštanje starih ratnih ciljeva i mir na ruskom frontu, dviće činjenice, koje danas već vrlo teško osjećaju Francuska, Engleska i Italija. Sve nade koje su sporazumne sile polagale u zajedničku veliku očeviznu ovoga proljeća propale su kukavno. Na Aisni, u Champaen i na Soči doživjeli su naši neprijatelji krvava i teška iznenadjenja i svaki dan dale, čim se više razvijaju prilike i stanje u Rusiji, gube se potpuno nadje na Alzactu, Lorenu i Trstu. Ako Rusija nije do sada formalno, a ono je faktički istupila politički i vojnički iz saveza sporazumnih sile, a s naše strane nilesu potrebne dalje izjave pripravnosti za mir, da se ovaj razvoj prilika doveđe do potpune zrelosti.

Kriza ugarske vlade.

Rezervirano prosudjivanje položaja.

Kb. Budimpešta, 23. maja.

Ljubovi rezervirano prosudjuju glasove o krizi. Većina njih misli, da su udruga kabineta ovlašćena od toga, da li će Tisza pristati na dalekosežne koncesije na području izbognog prava.

„Neues Pester Journal“ misli, da Tisza za to ne pokazuje sklonost. Kako se juče kasno na veče doznao, Tisza nije oputovao u Beč. Uzrok je tome taj, što je iz Beča javljeno, da će Njihova Veličanstava car-kraljevstvo carica kraljica jutros u 8 sati oputovati u Gyöngyes, koji je, kako je poznato, teško nastradao od požara.

Put Njihovih Veličanstava u Gyöngyes.

Kb. Budimpešta, 23. maja.

Dvorski voz sa Njihovim Veličanstvima, koja se nalaze na putu za Gyöngyes, stigao je u 1 sat 40 časaka poslije podne u stanicu Bu-

dimpešta-Pereč-varos. Kad je voz stao, ušao je u nj grof Tisza. Zbog puta Njihovih Veličanstava otpao je prijem ministarskog predsjednika u Beču. Ministarski predsjednik prati Njihova Veličanstva u Gyöngyes.

Dalji uspjesi njemačkih podmornica.

I opet potopljen 70.200 toni.

Kb. Berlin, 23. maja.

Wolffov uredjavio: Naše su podmornice u Sredozemnom moru iznova potopile jednu veću množinu parnih brodova i jedrenjaka sa ukupno 53.000 brutto registarskih tona. U Atlantskom Okeanu u Sjevernom moru potopljeni su dalje 4 parna broda i 5 jedrenjaka sa ukupno 17.200 brutto registarskih tona.

Revizija sporazumnih uslova za mir.

(Naročiti brzajav „Beograd. Novina“).

Kopenhagen, 23. maja.

„Politiken“ javlja iz Londona, da se već započeli pregovori između sporazumnih sile s jedne strane i Rusije s druge strane u stvari revizije ratnih ciljeva.

(Naročiti brzajav „Beograd. Novina“).

Budimpešta, 23. maja.

„A z Es“ imade brzajav iz Stockholm-a, da se između Pariza i Londona vode ozbiljni pregovori. Radi se o tome, da jednak Englez kao i Francuzi ustanjuje svoje ratne zahtjeve i ciljeve i dovedu ih u savez sa ruskim željama.

Pokret za mir.

Francuski socijaliste i stockholmska konferencija.

Kb. Berlin, 23. maja.

„Vorwärts“ doznaće, da je kongres socijalističkog saveza seinsko departementa, koji se 21. o. m. obdržavao u Parizu, prihvatio pridlog manjine, da francuski socijaliste učestvuju u stockholmskoj konferenciji. Sumnja se, da će se moći postići sporazum između većine manjine. Jaki se pokret razmaha za namisao, da se odmah sastane međunarodni socijalistički ured i da se za 1. juna o. g. sazove jedna konferencija, na koju bi se imali pozvati i Scheldemann te drugi njemački socijaliste, da obrazlože svoje stajalište.

Pobuna u Lisabonu.

Ratni brodovi bombarduju grad.

(Naročiti brzajav „Beograđanski Novini“).

Budimpešta, 23. maja.

„A z Es“ javlja ovu vijest, koja je iz Madrida stigla brzajavom bez žica: U Lisabonu je masa napala nepublikansku gardu. Ratni brodovi bombarduju grad. Dosada je usmrceno 20 ljudi, a ranjeno njih preko 100. Španjolsko-portugalska granica zatvorena je za tri dana.

kao i sve ostale počne i ona da ide u crkvu, u poseće, prima goste, s nužem ide na sabore, slave, selenja... da budu ono što od svake nje ne drugarice biva, i što treba da bude. Ali, što je najčudnije, kad god je mislila o tome: sve to uveli, kao da se skupljalo, vrzlo oko toga Mite. Zato bl ona tada odmah, crvenci, brzo prestajaju da misli o tome. I, ne osećajući se nesrećom, kao da to nije njeva stvar, još manje da to od nje zavisi, već da to samo po sebi mora doći, mirno, sva predana poslu, čekala je, upravo ne čekala, nego je svakog dana radila ono što je bilo nemo. I, što je trebalo za taj dan da se uradi kući. A za to, drugo, ostalo, uverena je bila, ima kad: doći će.

I to je došlo. Ni ona sama nije znala kako. Zna samo kako je jednog praznika s braćom joj i ostalim gostima blojedan prosed ali ostra lica čovek i obučen najukusnije od svih. Posle dva dana došli su bez toga čoveka drugi neki, i u sobi s braćom joj dugu u noć pili. Majka joj izlazeci od njih iz sobe zaplakala se, a njoj tada braća zabranjala da se, iako se i do sad retko vidjala, otada više nikako ne vidi, ne pokazuje na ulici. Dakle bila je „plijena“, verena. I od tada je za Anicu nastalo spremanje, šivenje, tkanje čilimova i ostale prečile... Od tada je Mita prešao od braće joj kupovati švercovani stoku, niti je dolazio više... Posle za njega ništa nije čula do samo to, da je tom čoveku, za koga su, je verili, Mita pobratim dake biće joj ručni dever. I kad je to doznao, čisto joj je odlaknu-

li svačim zadovolj, samo da bl ih se što pre kao otresla, te oni otišli ne vidjali se po kući. A ovamo je jednako za njima uzdresa strepeći da im se što god ne desi, jer su oni svakog dana imali po kakvu svadbu, zadevcu. I tako zbog te njene braće svl oni, cela njihova kuća, kao izdvajaju se u celoj mahali i strčala od svih u varoš.

A opet su oni, braća joj, pazili. Načelo su gledali da im u kući što ne oskudeva, i njih, „žene“, majku, sestru, oče, dečake, i nameštanje soba, police, i zapržavanje jela, sve radila, kao neka iz varoške, najstarije, bogate kuće. Sve je ona to umela. I da joj nisu bili takva braća, od kojih ništa nije moguće uvek da se kaže što treba obuće, već zaboravljujuci se. I zato ih oni nisu ni puštali da se druže sa ostalim, komšijskim ženama, niti da im odlaze.

— Ja! što ćeš tamo? obrećali bi se oni uvek na njih. — Ne umete još ljudski ni da se obučete, a kamo li što drugo... Naročito su njoj, Anici, zabranjivali izlazak po ulici i komšiluku. Nikad ona, kao ostale njeone drugarice, nije smela da izdiže na kapljicu: još manje da ona de da na kakvu igru, sedenje sa ostalim svojinim drugama. Iz mahale, A Šta bi tek bilo da se upozna i s kojim muškarcem... Istina, da je mnogo

Dnevne političke vijesti.

Nemiri u Bordeauxu.

Javljaju iz Madrija brzojavom bez žica: Ovdje se raširuju glasine, da je u Bordeauxu došlo do velikih nemira.

Ulične borbe u Lisabonu.

Dopisnik madridskog lista „Epoča“ javlja: Zbog nestasice hleba bilo je u Lisabonu uličnih borbi. I u drugim mjestima ponavljali su se slični događaji.

Obnovljena rumunjska vojska?

Ruski invalidi javlja, da je rumunjska vojska ponovo obnovljena kao pamstalna jedinica. Prema svojoj organizaciji ona istina stoji s ruskom u vezi, ali je ipak zasebno vojno tijelo. Kab bi prilike etapnih oblasti bile povoljnije, rumunjska bi vojska u načraku vremenu mogla preći u ofenzivu! Ali se za sada s tim ne može računati. Mora se prije svega sačekati da se stanje na ruskom frontu razbijti, pa tek onda da se pristupi „ponovnom osvajaju Rumunjske“. Isti list javlja, da su ponovljeni svi pobegli časnici. Svi časnici, koji se vrati na front, ne će dobiti stare položaje, nego nove i izdaće im se cijela plata.

Koliko krvi i novca staje svjetski rat?

Iz Londona brzojavaju: U Richmondu je u svome govoru rekao ministar Henderson, da je do sada u ratu poginulo ili ranjeno 46 milijuna ljudi. Broj poginulih iznosi približno 7 milijuna. Neposredni ratni izdatci se računaju na 9 milijardi funti šterlinga, ne računajući u to štetu privatnih imovina.

Politički položaj u Holandiji.

Holandska je vlada rješila, da prvi i drugi komori odloži do 24. maja a 27. da raspusti. Novi izbori će se obaviti 10. ili 15. juna. Otvaranje obih komora je predviđeno za 28. juna. Odluka vladina stoji vezi sa sukobom koli je izbio zbog saziva pučkih ustaša, a koji je izazao i ponovnu ostanak ministra vojnog Bospone. Vlada očito želi, da privede razbijanje nesigurnih stranačkih prilika.

Potopljen brazilijski parni brod.

(Flavasova vijesti). Jedna podmorница je 20. maja potopila brazilijski parni brod „Dajucca“ u visini Bretagne. Jedan je dio posade spašen.

Novi ruski zajam.

Novi ruski ministar financije Šingarev uputio je savezu petrogradskih urednika okružnicu, kojom se hitno pozivaju, da preduzmu propagandu za raspisani ruski zajam, tako zvani „zajam-pobjede“. Značajna je za nenspeh ovog zajama vijest stockholmskog dopisnika „Vossische Zeitung“-a, da je posljednjih nedjelja kod svih petrogradskih napisnih mesta upisano jedva nešto više od 6.000.000 rubala.

Zatvoreno pristanište Portsmouth.

Zbog opasnosti od mina zatvoreno je pristanište Portsmouth.

PAŽNJA! NAJBOLOJE PREZERVATIVNO SREDSTVO; protiv epidemija bolesti (Cholera, tifus itd.) jeste prirodno **KRONDORFER** — SAUERBRUNN. — DJEJUJE LJEKOVITO, OSVJEĆAJUĆI I OKREPLJUJUĆI Izravan dodatak vina I Šampanskog.

Adresa: Krondorfer, Budapest, Zeltangasse 10. Takođe može dobiti „KRONDORFER“ po ceni koja je utvrđena od Vojnog Ministarstva, u slovačkoj Krondorfer, Budimpešta V, Zeltangasse 10, i u Beogradu kod časničke menzije.

le, kao da se oslobođila nekog straha, bojazni... Čak joj i bilo milo što se tako s njim Mitom lepo svršilo, i što će joj on od sad biti kao brat, a ne drugo... A za toga čoveka, muža, čula je da je iz gornje majale, dakle iz najboljeg dela varoši, da ima kuću, da je terzija, ali da ne radi u dučanu, već kod kuće. I čula je da je, dok je bio mlad, prijevao, išao na pečalbu, posle se vratio, dva puta se ženio, ali kažu, da su mu obe žene umrle, i zato, kad je htio i sada treći put da se ženi, nisu mu otuda, iz komšiluka, dali devojku, već mu nudili ili udovicu ili koju sluškinju bogatašku... A opet on, kao u inat njima, digao se, sišao ovamo k njima, u donje mahale, i zaprosio njih... A drugo? Ništa nije znala do same svedbe, venčanja.

Venčali su se. Svadba je bila skromna, prema mužu, udovcu, kao svaka udovačka svadba. Ali ope: je bila bolja. Istina ne prava svadba, velika što traje četiri dana, ali ipak ne opet i onaka, kao kad udovac uzima udovicu, pa kad se pre službe, na junrenju, venčaju, i onda ih, gotovo bežeći, od stida da ih „ne gleda svet“, idu kući sa ono malo zvanicom koja su najnužnije. Njena je svadba bila bolja. Kad Anice bilo je i svirača. I taj čovek, muž joj, nije htio da se kao ostali udovci venča u stajačem odelu, već je načinio novo. Imala je i deveri Mitu, pa i sveće, poklona... Bila je i igra, čak i „šarenoro“... Samo što nije bilo većere, pa kao što je običaj da se posle cele noći sedi, piće, a sutra ispraća starejco, kum... već je samo bio ručak, a na njemu nijena i njegova porodica, i stariji sedeli su za stromom, mlađi igrali u dvorištu sa ostalim svetom. Na kapiju, kroz otvorenou, zbilje se bili prolaznici

i gledali; svirači podvečeni, jedni unutra kod sofre, a drugi u dvorištu, svirali su, a sproču njih, uza zid, sedele su im Ciganke s decem, uživajući u svirci muževa i čekajući da, kad se njima, muževima što iznese za jelo, i one priđu i jedu zajedno... Aščika, zasukana, s golim laktovinom, gurala se, gotovila tamo u kujni, iza okolnih zidova virile su žene, devojke i gledale ovamo... Kolo je igralo, gomila dece gurala se, vijala, I Anica je bila u kolu, na najlepšem mestu, i s Mitom deverom igrala. Osečala je kako svu u nju gledaju, naročito s doksata gazda Jovine kuće, koja se više nijihove kuće izdizala na dva sprata: otuda su je gledale prve, bogate devojke, žene... I primetila je: kako one gledajući nju u isto vreme kao s nekim podsmečom traže i mlađoženju da gledaju... Ali i on je sad bio kao što treba. Služio je tamo u sobi goste i uvek se sklanjao, bio u strani. Pa i braća joj bila su sad prema njoj drukčija, i, kao sad nešto više od sebe, oni su je pratili, ugadjali joj... A svirka je bila meka, dan po dan. Prvi put ona oseći — cestri da je lepa, mlađa... I sva srećna, poče da drhti, osećajući kako ono što je toliko čekala nailazi, ostvaruje se, lepo, dobro...

U tom počelo veče.

Onako isto u igri, neoseća, ponino, meko, dan se izmica, a noć je dočekala. Svet se po malo razlazio. I kad se sve razisko, ona je ušla u kuću. Međutim, svirka iz sobe, gde su sedeli braća joj, Mita, bila je jača. A tamo joj i muž bio otišao i na njen iznenadjenje, ne kao mlađoženja, da ih dvori, stoje u strani, već kao gost se medju njih, čak u čelo. Posle kao da im tešno bilo u sobi, te izlili u baštu i tamo zaseljili.

Bož. D. Lukáć:

Sveto Vaznesenje (Spasov-dan).

Napršilo se već četrdeset dana od svetlog Vaskrsenja Hristovog. Čisto kao drevni i od ikoni proveden nit čudni i velikih tajana božanskih sve je to lebdilo pred našim očima. Od praca Adama do velikog Iskupitelja u potresu njegovom — Hrista, od raskog Edema do Golgotke, svečidne epohe, sva ovapločenja božanskih namera, gledali smo mi. Kao splet kakav, koji izvodi pobožnu dušu po stepenima molitvenog vidjenja, tu se redaju: tajna greha, tajna ovapločenja, tajna stradanja i tajna vaskrsenja. Pa gle i sad, na današnji dan, pogled se naših očiju zaustavlja na Gori Eleonskoj, gde se izvršio poslednji čin u delu našeg spasenja, posredstvom koga se zemaljsko sjedinilo s nebeskim (Konf.).

Pod jušnim prolećnim zrakom, oči naše prvo vide sveti grad Jerusalim. U daljini bješte kule i ukrasi hrama Božjeg. A od njega se uzdiže Gora Eleonska o kojoj nam i sveto pismo, i predanje etaca i svedodžbe očividaca govore, kao o nekoj ikonskoj istorijskoj veličini, čije uspomene prati neko čudno molitveno raspoloženje duše, neka sladošta i punionadežna vera. Mnogobrojni dogadjaj iz poveznice izabranog naroda odade, sa Gore Eleonske, nose datim svoj; na njih pokazuju mnoga mesta važna sa dogadjajima, koji su se tu zbildi. Ponajpre: „Jer će Gospod izači... i noge će njegove stati u taj dan na Gori Eleonskoj, koja je prema Jerusalimu s istoka.“ (Zah. XIV, 3—4); „Tada se vratiće u Jerusalim s gore koja se zove Eleonska, koja je blizu Jerusalima“ (Dela ap. I, 12) — proročki se vidi za nju na 520 godina do rođenja Hristovog u ukazivanju na Gospoda Hrista, a potom potvrđuje istinito zbiće toga u zapisu apostola Hristovog. Ali ponajvažnija je ona s toga: što se sa nje danas, oprostivši se s nama u licu svojih učenika, pošto ih je blagoslovio, Gospod vazneo na nebo. Razdvojenja u daljini od jedne milije od Jerusalima potokom Kedarskim i dolinom Josafatovom, ona se izdiže nad svetim gradom, kao kakav stražar i posmatrač njegov. Ovde se udaljavaju iz šume nekada prestonice Judejske — ljudi čija duša iziskivače podvige u drugom pravcu; ovde je Gospod naš izrekao strašni sud svoj. — U dubokoj drevnosti starozavjetnog vremena Bogom nadahnuti pisci spominju Goru Eleonsku sa dogadjajima koji su finali uticaja na crkvu Božiju. Nevaljali sin Davidov, Avesalom ustaje na oca, i sveti car Izrailev udaljuje se na srednji vis Eleona, s malom pratinjom svojih privrženika, prelazi dolinu Josafatovu i potok Kedarski, s gorkim suzama, posut pepelom po glavi i bos. Žalostni dogadjaj bio je praslaka da će ovim istim putem proći nekada božanski potomak Davidov s dušom tužnom čak do smrti, — s malim brojem svojih učenika pred početkom stradanja od strane prvenca božjeg medju narodima Izraileja. Okolna Eleona i danas predstavlja dva tužna prizora: od hrzog sa bistrom vodom potoka Kedarskog zadрžalo se samo duboko korito; na raskošnoj dolini Josafatovoj može se videti samo placi i tuga; ona se preobratila u mracio veliko groblje. — Južni vis Eleona, gora sablazni, oskrvljena nečistoćom neznabوštva izmetnala se sa svojom okolinom u večitu pustoš. Srednji vis, sačuvan nebeskim Providjenjem predoznačen je bio za dela uživanja, za dogadjaje velike. Provedi u svoj vidovitosti, da će Eleon biti mesto koje će voleti Spasitelj, pro-

oci su od samog uzlaza na goru, s jugo-zapada od provalije Kedarske izabrali mesta za svoja počivališta u želji da bi susreli nadu i uteh Izraeljevu. U dubokim pečinama i danas se pokazuju njihovi grobovi. S dolaskom Spasiteljevom Gora se Eleonska obukla u nečuvenu slavu. Gospod ju je često udostojavao svojim dolascima; njenom dubokom čutanju i tišini poveravao je svoje sa Ocean tajanstvene besede; tako je otkrivaо nebeske tajne svojim učenicima; tamo je izrekao večna nebeska opredelenja. U pravcu na sever od grobova proročkih vidi se stena, sa koje je Spasitelj, upravivši pogled na Jerusalim, zaplakao videoći nastupajući mu pogibelj i prorokovao: „Jerusalime, Jerusalime, koji ubijaš proroke i zastapiš kamenjem poslane k sebi! Koliko puta htjeli da skuplinu čeda tvoja, kao što kokoš skuplja piliće svoje pod krija, i ne htjeste! Eto će vam se ostaviti vaša kuća pusta“ (Mat. XXIII, 37—38); Iznad tih grobova, gore ka mestu vaskrsenja pokazuju se razvaline zdanja, koje je bilo podešeno na više celija, kojih je, kažu bilo dvanaest. Tu su, po predanju, apostoli sastavili simbol vere, za rukovodstvo novoobrazovanog crkvi. Još više u tom pravcu, nalazi se na zemlji parče stuba koje označuje ono mesto, gdje je Gospod predao molitvu: oče na š... Nešto više u desno, Isus Hristos je, besedeći poslednji put s učenicima, pretkazao svršetak sveta i svoj drugi dolazak. Odatle na sever na obronku svete Gore, ispred očiju prostire se Getsimanski vrt i mesto gde je bilo selo Getsimanija, iz kojeg je Presveta Bogorodica volela da se udalji u samoučku na Gori Eleonsku, koju je tako voleo njen Božanski Sin, naročito pak da poseti ono mesto koga se On vazneo na nebo. Na putu od Getsimanija na goru vaskrsenja stoji stena gde se odmarala presveta Djeva i po svome sv. uspenju lavila s utehom apostolu Tomi. Blizu samog mesta vaskrsenja, u vreme molitve svoje dobiti je ona od arhangela Gavrila vest o svojoj skoroj smrti i rajske granici u znak blažene smrti, besmrtnosti i slave kao zastupnice roda hrišćanskog. Kao spomenici Getsimanskog vrtu stoe i dan danji osim granatih vekovnih maslinovih drveta, izrasli onih drveta koja su zaklanjala Spasitelja, kada je On ovde, noći stradanja, tužio i molio se do krvavog znoja, kada je sišao angelo da potkrepi ljudski prirodu Sina Božjeg i u sred kojih Ga je Juda predao. Pešteru gde se Spasitelj molio uči stradanja određena je jednom stenom od pogrebne vertepke njegove prečiste Materje. Mesto gde su zaspali apostoli u vreme duševne predsmrte borbe Gospodnje ukazuje se od molitvenog vertepka Spasiteljevog u rastojanju koliko može kamenom da se dobari. (Luk. XXII, 41). Na samom vrhu srednjeg vis-a bila je poslednja staza Spasiteljeva na zemlji, odavde se vazneo u slavu Hristovog. U IV. veku ravnopravna apostolska carica Jelena, ukrasujući hramovima sveta mesta palestinska sazidala je veličanstvenu crkvu na mestu vaskrsenja. No docnije, kad su ovim mestima zavladali muhamedanci, opet se javi On učenici svojim i apostolima i reče im: da se nikud ne udaljuju iz Jerusalima, već da čekaju obećani im silazak sv. Duha. Učaše ih da čuvaju sve i vrše što im je zapovedio, obećavajući da će biti sa svojom crkvom do veka (Mat. XXVIII, 18—20). A kad se navrši poslednji — četrdeseti — dan njegovog vidljivog prehivanja na zemlji, opet se javi On učenici svojim i apostolima i reče im: da se nikud ne udaljuju iz Jerusalima, već da čekaju obećani im silazak sv. Duha, koji će im dati silu te da uzmognu da zasvedče o njemu i u Jerusalimu i po svoj Juđej i Samariji i tja do kraja zemlje“. I izvešti ih na Goru Eleonsku, „Sa anđeljima pravom rukom svoje i blagoslovi ih. I kad ih blagosili, odstupi od njih i užašaće se na nebo. I oni mu se pokloniš“ (Luk. XXIV, 50—52), i odneće ga oblak iz očiju njihovih. Igle dva čoveka stade pre njima u hijelijem haljinama i rekoše: ljudi Galilejci! Šta stoje i gledate na nebo? Ovaj Isus koji se od vase u nebo tako će doći kao što vidjeste da ide na nebo“ (Del. I, 9—11).

Ljetimljeno povedeni za pogledom svojim na današnji dan put Gore Eleonske gde se izvršio poslednji čin tajne iskupljenja, pa koliko sveštenih uspomena! A kroz sve to kakva samo svečanost veće u delu dogadjaja na Eleonu gledali: svirači podvečeni, jedni unutra kod sofre, a drugi u dvorištu, svirali su, a sproču njih, uza zid, sedele su im Ciganke s decem, uživajući u svirci muževa i čekajući da, kad se njima, muževima što iznese za jelo, i one priđu i jedu zajedno... Aščika, zasukana, s golim laktovinom, gurala se, gotovila tamo u kujni, iza okolnih zidova virile su žene, devojke i gledale ovamo... Kolo je igralo, gomila dece gurala se, vijala, I Anica je bila u kolu, na najlepšem mestu, i s Mitom deverom igrala. Osečala je kako svu u nju gledaju, naročito s doksata gazda Jovine kuće, koja se više nijihove kuće izdizala na dva sprata: otuda su je gledale prve, bogate devojke, žene... I primetila je: kako one gledajući nju u isto vreme kao s nekim podsmečom traže i mlađoženju da gledaju... Ali i on je sad bio kao što treba. Služio je tamo u sobi goste i uvek se sklanjao, bio u strani. Pa i braća joj bila su sad prema njoj drukčija, i, kao sad nešto više od sebe, oni su je pratili, ugadjali joj... A svirka je bila meka, dan po dan. Prvi put ona oseći — cestri da je lepa, mlađa... I sva srećna, poče da drhti, osećajući kako ono što je toliko čekala nailazi, ostvaruje se, lepo, dobro...

A u knji ostale samo žene: aščika, neke muževje sestre, i jedna stara tetka mu, koja je sad zamjenjivala svekrvu. I Anica je, posle prešućenja, izšla u baštu, da ih dvori... Bili su ispod vinove loze, do sobe. Braća joj, Mita i svi već su bili polupijani. Zavalili se. Po stolu ispoljivano vino, izgledane kosti, rasturen duvan. Sveća na sredini osvetljavala ih je. I sve se to Anici učini neugodno, a najviše što joj svi oni, i ovo njihovo veselje ne dodje onako domaćinsko, s nekim redom, poštovanjem: stariji, mlađi. Na prda braća joj prema njenom mužu izgledaju kao prema svome zetu, ili obramo muž joj prema braći da je kao prema šura. Ne. Svi su oni sada izgledali jednaki, ravni, kao neka noćna braća. To joj je bilo neugodno. Ali je još više uzdržala, kad je videla muža. Tek sad ga je prvi put sasvim videla. U noći, spram sveće, bio je još oštrija, košćatija lica, sa širokim, upalim ramenima. Samo su mu oči bile crne, vrat dug, jak i valjda od skroga brijanja videle su mu se jače žile. Bio je namršten, lut. To mu se video po njegovim ukočenima očima i užignutim, raširenim nozdravima. Njih srce stade. Pomicali da se on valjda ljudi na braću joj, Mitu i ostale, što već ne idu, i ostave njih dvoje na samo. Pri toj pomisli on joj dodje još više lut, krun, te se ona u strahu poče jače žile. Bio je namršten, lut. To mu se video po njegovim ukočenima očima i užignutim, raširenim nozdravima. Njih srce stade. Pomicali da se on valjda ljudi na braću joj, Mitu i ostale, što već ne idu, i ostave njih dvoje na samo. Pri toj pomisli on joj dodje još više lut, krun, te se ona u strahu poče jače žile. Bio je namršten, lut. To mu se video po njegovim ukočenima očima i užignutim, raširenim nozdravima. Njih srce stade. Pomicali da se on valj

Dačke dužni smo priznavati u Hristu dvojaku prirodu" (Serm. CLXXVI). Tako nas i crkva u svojim pjesmomotvorima na danšnji dan poziva da slavimo „Zivotodavca, koji se vazneo sa dvema prirodama“. A u drugoj besedi svojoj veli Avgustin: „dostizde od kraja do kraja“ (Prem. VIII, 1). Ali ako dostizde ovde to otkud ide? Prostranstvom se ne rasprostranjuje, vremenum se ne menjaju, nema ni početak ni svršetak; no prebijajući sam u sebi obuhvata sav svet. No Gospod je „ponizio sam sebe uvezši oblije sluge“ (Fil. II, 8). U ovom obliju sišao je On, u ovom obliju i vratio se na nebo Onaj, koji se nikada nije udaljavao od neba. Ko je ovaj car slave, kome su kneževi imali podizati vrata: „dignite vrata, vaša, kneževi, i uzvisite se vrata vječna“ (Ps. XXIV). Uzvisite se, da prodje Car slave? On se ne poznae. Nije samo On Bog nego je i čovek; nije samo čovek nego je i Bog. Strada: „je li zaista On Bog; vaskrsao je: da li je zaista On Bog; u jednom i istom psalmu dva put se govori: „dignite vrata vaša kneževi i uzvisite se vrata vječna, ide car slave“. Posmotrite kraj ponavljanja ovih reči. Njemu, odjedanput, kao vaznesenome, otvaraju se dvojaka vrata — ada i neba. Evo nov slučaj: Bog se javlja u adul Isti tako: čoveka prima nebol I u jednom i u drugom slučaju, i na jednom i na drugom mestu uzasavaju se kneževi. Ko je taj car slave? Jednomo na pitanju nijihova veli: Gospod krepak i silan. Gospod silan u boji, u kome se podvrije smrti za smrtnu, strada jedan za sve, svemogući se ne protive, nego umiruti pobedjene. Veliki je ovaj Car slave, veliki i za sebe adske. No to se isto ponavlja i vlastima nebeskim: „dignite vrata vaša, kneževi“. Ali kako vazneseni uznesi sobom i čoveka, to se govori o njemu kao nepoznatom: ko je taj Car slave. A posto se on ovde javlja kao pobedilac, i bude, to se i ne odgovara: „Gospod je silan u boji, nego: Gospod nad vojskama, On je Car slave“ (Reč na Vazn. 377).

Dogadjaj i praznik Vaznesenja Gospodnjeg na nazidanje i utehu vernih, po rečima ap. Pavla napominju: da je od vremena Vaznesenja Gospodnjeg „naše življene na nebesima otkuda i Spasitelja očekujemo, Gospoda našeg Isusa Hrista“ (Fil. III, 20). Prema tome višnjih blaga smo mi dužni tražiti, onih gdje je Hristos, sedi s desne strane Oca. Vaznesenome na nebo dužni smo mi stalno uznositi svoje misli, srce i pogled, u nadu da ćemo i sami potom doći neba, tog većnog obitailista pripremljenog za istinite hrišćane. Jer tamo nas je On svojom dragocenom krvlju iskupio i primio s Bogom za večnu blaženstvu. S toga svaki kucaj našeg srca, svaka težnja naše duše, svaki razbor naših misli i svaki umni pogled naš neka tamo hiti i tamo upravlja put svoj! Na nebo kao na svoju otadžbinu i inace teži besmrtni duh čovekov. Nebo umudruje mudre pri pogledu na nerazrešivu na zemlji borbu dobra i zla, — dobra, koje često strada, i zla koje likuje. Još većno nebo umudruje i daje mira onima koji stradaju. Njih Gospod sa puno utehe priziva k sebi u pozivu: „Hodite k meni svki koji ste umorni i natovareni i ja ću vas odmoriti“ (Mat. XI, 28). Ono tako silno krepí, odobrovoljavaju i umudruje u istini dobre i valjane ljude, za koje je zemlja, po reči Božjoj, mesto kraljkovremenog prebivanja u ukazivanju na neograničeno pristanište blaženstva.

S tim i takvim mislima, s tim i takvim pogledima na nebo, neka bi Gospod dao da bi to i takvo nebo bilo naša uteha i blaženstvo!..

Sam pravo, ukočeno, odo sa sviračima koji su mu pevali:

„Podunuo saba-zorski vetrovi...“

„I razviše u djul bašti ružu, rumenu!“

U tom napolu već je bio jak mrak,

drveće počelo da šušti kao masa, a

ona, Anica, kako je bila pala na sanduk,

tako i ostala, dok nisu sveću uneli i leđa je probudili i trgli od zanosa.

MALI PODLISTAR.

Dobra štednja.

(Bosanska narodna priča).

Kad su u Sarajevu hijeli da načine najveće džamiju, svi se Muslimani okupe, da svaki potpiše koliko će koji dati priloga; ali jedan najbogatiji nije bio ni došao na sastanak. Posluju po njega jednoga od onih, što su se bili iskupili, a ovaj kad dodje pred kuću, nadje između onoga bogataša u dvorištu gdje plaje. Upita ga ovaj poslanik:

— Sto plažeš, bolan?

— Izbiš me beg čibukom, da se ne mogu s mjestima maci.

— A zašto te izbiš?

— Kad mu pripali čibuk, ne stavili mu ugaj, nego ukresal usjeku a on me vidje, pa mi reče: „Zašto trošiš usjeku, kad u peći ima vatru?“ pa skoči na mene, te u malo čibuk ne stomi, tkući me.

Kad ovaj poslanik to ču, pomisli u sebi: kad taj beg za jednu usjeku ovako čudo učini, kako će davati novaca za džamiju? I tako se vrati i sve kaže svojim sugradjanima. Ali mu jedan starač reče: „Hajde, more ti njega zovni, pa ćeš čuti šta će biti!“

On se opet povrati i doveđe ga. Evo bega; svi mu se podignu i učine mjesto, pa mu kažu zašto su ga zvali. A on upita: „Koliko vi svi davato?“ — Iskupili smo svi, koji smo ovđe, dvije hiljade dukata.“

— E dobro, i ja davam toliko.“

Grad i okolica.

Dnevni kalendar.

Danas je četvrtak, 24. maja; po starom 11. maja. Rimokatolici: Marija p.; pravoslavni: Spasovdan. — Sunce se radije u 7 sati na več.

Beogradski orfeum: Dvije predstave, prva poslije podne u 3 sata, a druga u 7 sati na več.

Paroplov između Zemuna i Beograda kreće iz Beograda za Zemun od 6 sati u jutro do 9 sati na veče svakoga sata osim u 1 sat poslije podne. Polazak iz Zemuna za Beograd od 5:30 u jutro do 8:30 na veče svakoga sata osim u 12:30 poslije podne.

Kinematografi: Vojni kino (Koloseum): U 6 sati poslije podne predstava za vojnike. — C. i kr. gradjanski kino (Paris): U 6 sati poslije podne predstava za gradjanstvo.

Majgarsko bojno pozorište: Oproštajno umjetničko veče. Dvorana mjesne etape menzira. Početak u 8:30 na veče.

Casnička i činovnička kazina otvorena je do 12 sati u noć.

„Grand Hotel“: Dnevno koncert. Početak u 6 sati poslije podne.

Pošjeta bolesnika u bolnicama: U bolnici „Brčko“: od 2—4 sata poslije podne. U bolnici „Brčan“: od 9:30—12 sati prije podne i od 2—4 sata poslije podne.

Zahvalnost.

G-din dr. Vojislav M. Subotić, potpredsjednik Društva Crvenog Krsta u c. i k. V. G. G/S, prizložio je Crvenom Krstu 100 kruna za dušu svoga pokojnog jedinca Luke, medecinu i za dušu svoje pokojne supruge Melanije a na dan 15. maja ove godine, kao 25-to godišnjice svoga lječarskog rada.

Društvo Crveni Krst u c. i k. V. G. G/S, izjavljuje srdaćnu zahvalnost svome potpredsjedniku na ovome prilogu.

Potročnik traži opština.

Porodica Dragutina (Karla) Milošavljevića, zarobljenika u Szombathely-u, koju ima Ženu Angelinu i četvero djece, potrebno je, da se odmah javi uredima tajništva opštine grada Beograda, radi izvjesnog hitnog saopštenja. Radije je stanovanju u Iličevoj ulici broj 26. Komisija su mu bili Sava Lavadinović i Josif Kuzmanović.

Poziv.

Društvo Crvenoga Krsta u Beogradu, Simina ul. 21, da se jave radi saopštenja: 1. Djeca Jovana Jankovića, učitelja iz Beograda — Nr. 7515.

2. Hristina Nikolić, biv. rednica u monop. duvana — Nr. 2180.

Ispravka o javnoj prodaji.

Na ovom mjestu pogrešno je štampano, da će se javna prodaja zaostavštine pokojne Katarine Vučakdinović održati na dan 6. jula 1917. godine u stanu u ulici Kočinj broj 6 u 9 sati prije podne.

Ovim se ispravila i objavljuje: da je ista prodaja odredjena za 6. juli ove godine a ne 6. juli, što se ovim skreće pažnja zainteresovanima.

Pošljivanje ulica.

Toplo vrijeme već je isušilo gradske ulice, te je posljednjih dana otpočelo i pošljivanje ulica naročito sa drvenom kadrrom i asfaldom. Ulice se polivaju u jutru i u veče te se daje mogućnost umornom radniku da poslije svršenog posla u prijatnoj šetnji prodje ljepejim Terazijama do Kalimedgana.

Požar.

U Diničevoj ciglani blizu novog groblja, zapaljila se drvena strugotina, koja je tamo bila u velikoj količini smještena, te je dva dana, 21. i 22. o.mj., trebalo požarnicima c. i k. vojnog redarstva da uz pomoć više vojnika c. i k. vojne klanice nguše požar, jer su morali svu nagomilanu strugotinu da isprevrću.

Izgubljeno.

Izgubljena je iskaznica (pasoš) za putovanje Miloševac—Beograd i natrag, koja glasi na ime Vukosava Petrovic. Natlač je pred c. i k. okružnom zapovedništvu za grad Beograd.

Izvještaj prijavnog ureda.

Prijavljeno 108, odjavljeno 42, seoba 53; u hotelima prijavljeno 127, odjavljeno 96, ostalo u hotelima ukupno 359 stranaca.

Serum protiv difterije.

Od c. i k. seroterapeutskog zavoda u Beču stigao je svjež serum protiv difterije apoteci Protic u Beogradu, Kralja Milana ul. br. 87, koja stoji pod vojnom upravom i koja ima skladiste toga serumra za Srbiju. Stari serum je povučen iz prodaje, a novi se može dobiti iz rečene apoteke.

— Sto plažeš, bolan?

— Izbiš me beg čibukom, da se ne mogu s mjestima maci.

— A zašto te izbiš?

— Kad mu pripali čibuk, ne stavili mu ugaj, nego ukresal usjeku a on me vidje, pa mi reče: „Zašto trošiš usjeku, kad u peći ima vatru?“ pa skoči na mene, te u malo čibuk ne stomi, tkući me.

Kad ovaj poslanik to ču, pomisli u sebi: kad taj beg za jednu usjeku ovako čudo učini, kako će davati novaca za džamiju? I tako se vrati i sve kaže svojim sugradjanima. Ali mu jedan starač reče: „Hajde, more ti njega zovni, pa ćeš čuti šta će biti!“

On se opet povrati i doveđe ga. Evo bega; svi mu se podignu i učine mjesto, pa mu kažu zašto su ga zvali. A on upita: „Koliko vi svi davato?“ — Iskupili smo svi, koji smo ovđe, dvije hiljade dukata.“

— E dobro, i ja davam toliko.“

— Izbiš me beg čibukom, da se ne mogu s mjestima maci.

— A zašto te izbiš?

— Kad mu pripali čibuk, ne stavili mu ugaj, nego ukresal usjeku a on me vidje, pa mi reče: „Zašto trošiš usjeku, kad u peći ima vatru?“ pa skoči na mene, te u malo čibuk ne stomi, tkući me.

Kad ovaj poslanik to ču, pomisli u sebi: kad taj beg za jednu usjeku ovako čudo učini, kako će davati novaca za džamiju? I tako se vrati i sve kaže svojim sugradjanima. Ali mu jedan starač reče: „Hajde, more ti njega zovni, pa ćeš čuti šta će biti!“

On se opet povrati i doveđe ga. Evo bega; svi mu se podignu i učine mjesto, pa mu kažu zašto su ga zvali. A on upita: „Koliko vi svi davato?“ — Iskupili smo svi, koji smo ovđe, dvije hiljade dukata.“

— E dobro, i ja davam toliko.“

— Izbiš me beg čibukom, da se ne mogu s mjestima maci.

— A zašto te izbiš?

— Kad mu pripali čibuk, ne stavili mu ugaj, nego ukresal usjeku a on me vidje, pa mi reče: „Zašto trošiš usjeku, kad u peći ima vatru?“ pa skoči na mene, te u malo čibuk ne stomi, tkući me.

Kad ovaj poslanik to ču, pomisli u sebi: kad taj beg za jednu usjeku ovako čudo učini, kako će davati novaca za džamiju? I tako se vrati i sve kaže svojim sugradjanima. Ali mu jedan starač reče: „Hajde, more ti njega zovni, pa ćeš čuti šta će biti!“

On se opet povrati i doveđe ga. Evo bega; svi mu se podignu i učine mjesto, pa mu kažu zašto su ga zvali. A on upita: „Koliko vi svi davato?“ — Iskupili smo svi, koji smo ovđe, dvije hiljade dukata.“

— E dobro, i ja davam toliko.“

— Izbiš me beg čibukom, da se ne mogu s mjestima maci.

— A zašto te izbiš?

— Kad mu pripali čibuk, ne stavili mu ugaj, nego ukresal usjeku a on me vidje, pa mi reče: „Zašto trošiš usjeku, kad u peći ima vatru?“ pa skoči na mene, te u malo čibuk ne stomi, tkući me.

Kad ovaj poslanik to ču, pomisli u sebi: kad taj beg za jednu usjeku ovako čudo učini, kako će davati novaca za džamiju? I tako se vrati i sve kaže svojim sugradjanima. Ali mu jedan starač reče: „Hajde, more ti njega zovni, pa ćeš čuti šta će biti!“

On se opet povrati i doveđe ga. Evo bega; svi mu se podignu i učine mjesto, pa mu kažu zašto su ga zvali. A on upita: „Koliko vi svi davato?“ — Iskupili smo svi, koji smo ovđe, dvije hiljade dukata.“

— E dobro, i ja davam toliko.“

— Izbiš me beg čibukom, da se ne mogu s mjestima maci.

— A zašto te izbiš?

— Kad mu pripali čibuk, ne stavili mu ugaj, nego ukresal usjeku a on me vidje, pa mi reče: „Zašto trošiš usjeku

CIJENE OGLASIMA:

Osmina jednog milimetarskog retka (42 mm široko staje) 10 helera
Priposlano: Petna jednog milimetar. retka (70 mm široko) staje 40 helera
Bliješće: Petna jednog štamparskog retka (70 mm široko) staje Kruna 4
Mali oglasnik: Jednostavna riječ 5 helera, sa masnim slovinom 10 helera.

Ljekarska pomoć.
ZUBNI LJEKAR
KRISTINA ORLUŠIĆ
Specijalistka za vještice
zube i vilice. ::

Zuba kruna, zuba na kaf i čuprije.
Sva vrsta plastičnih vjenčanica i bela bora.
Ustna zuba, vili opravki i greda.
Ord: od 8-12 prije podne
i " 2-6 poslike podne
radi I nedjeljom i praznikom.
Beograd, Dečanska ulica 3.
30490-1

Dentist F. B. Brill
— Beograd.—
Makedonska ul. 6. (do Pošte).
Amerik. Specialistka.

Zuba vještice u xiatu i u
kuću sam se u mome Atelje izradju po najboljem ori-
ginalnom američkom sistemu.
Primam od 8-12 i 2-6.
823-1

Zavod za lečenje vodom, na-
sažom i elektrikom

Dr. A. Farkića
preko puta malog Kalemeđdana
— Knez Mihajlo vijenac 23 —
otpočeo je ovogodišnju sezonu.
Uteči naročito nervne bolesti,
neurizmat, bolesti želuca i
crvjeva, bolesti pluća i mar-
anika, bolesti srca i krvnih
sudova. 833-1

Kupovine i prodaje
Na prodaju
cigle i crepa.
Za cijenu uplatiti Vatrogasna
ulica 31. 30497-2

VINSKO SIRČE
izvrsne kakovće ima na pro-
duži u Dobračinoj ulici broj 11,
ispod Zalozne Banke, u bata-
ljenicu. Može se dobiti na veće
i na manja količine. Cijena
umjerana. 31010-2

Namještenja.

GOSPOĐA

bivša gostoničarka, ered-
njih godina, govori tri le-
nika, želići bi stupiti u ofi-
cirsaku menzu kao kuharica.
Pošta bi i u unutraš-
njost. Ista je već bila ra-
mala za službom u menzi.
Za uslove uplatiti u Katal-
čevoj ulici broj 15, Savinac.
30957-3

TRAŽI SE

služavka, koja je i za sav-
domaći posao. Upitati Kra-
šta Mladića ulica 85.
30984

MOMAK

za kućni posao potreban je.
Upitati u Kolarčevoj ulici broj
9 — Terazijske. 30993-3

Fotografskog pomoćnika
potrebujem odmah. Za uslove
obratiti se Pavlu Šavlju, foto-
grafu — Valjevo. 30995-3

PRODAVĀČICU

potrebujem u radnji poslasti-
čarskoj Svete Jevđenjevici.
Terazijske br. 24, iz strogog famili-
jnog kuće. Isti i za kućni
potrebujem djevojku ili mladu
kuću. Za uslove obratiti se
treba isto radnji odmah.
31007-3

VJEŠTA KUHARICA

traži mjesto u menzi, bolniči
ili hotelu. Govori njemački. Sa-
veća Nikolicjević, Stara crkvena
ulica 24, Beograd. 31009-3

TRAŽE SE

dečko za posluživanje i kućni
nastojnik. Upitati u Hristi-
čevom vintogradu, Topčidi, brdo 12.
31002-3

Mih. II. Ristić - Cačak

Andriji Protiću, Ženeva, za Slavo-
juba Pajevića, 3. četa, 1. bataljon, 5.
prekobrojni puk. Tvoju smo kartu pri-
mili. Svi smo zdravo. Javi, je li istina, da
je Vojslav umro. Pozdrav od zeta Vučka
Petrovića i majke Jelke Pajević, Cačak,
R. 775

Vidojkoviću, Paračin, za Daru Bož-
dara Protića, poručnika. Zašto se nikako
ne javljaš i ako ti često pišemo. Boža je
zdravo i posao ti do sad hiljadu kruna.
Odmah izvesti njega i mene, dobijaš
li novac i kako si, jer još o tebi ne zna.
Pozdravlja te zaova Kosu S. Stojanović-
ku, Radetzky 71, Cačak. R. 774

Stevi Ačimoviću, Ženeva, Molim, da
poradite da i ja dobijem što god akonto
svoje plate, koja sam primao kao okružni
inžinjer IV. klase, jer do danas nisam
dobio ništa, a oslobodjen vojske zbog
telesne nesposobnosti dobijene u ratu;
nalazim se u novčanoj oskudici. Inžinjer
Ljubomir Ivković, Cačak. R. 778

Stanovi.

TRAŽIM STAN i to zaseb-
nu kuću sa od prilike 4 sobe
i ostalom primidjetljivostima i
lijepom baštom. Ponade slati
Munciu, Bitoljska 43, Beograd.
30699-4

KAFANA „TRI LISTA“
(Lazarević)
sa jedekom ili bez izdaje se
pod zakup odmali. Za uslove
obratiti se gđi Smiljki D. La-
zarević, Miloša Velikog 7.
30987-4

Razno.

DOBAR PIANINO
traži se pod najam u oficir-
skoj menzi. Ponude admini-
stracije ovog lista pod „Offi-
ciersesse 370“. 30994-5

TRAŽI SE DOBAR KLAVIR
pod kriterij. Obratiti se: Beo-
gradska ulica br. 58. 31000-5

KORESPONDENCIJA.

Jovanu Premoviću, Ženeva, da dostaviti Radisavu M. Djokiću, pošta br. 801.
Ja, majka, otac, Jela sa
djecom, zet Dragutin i nje-
govi zdravlji smo, i sve
vas pozdravljamo. Milivoj
se javlja češće. Izvje-
sti se za Milosava Stan-
čavljevića, Milana Karića i
sinove Dragomira i Ljubo-
miра, jer se za njih nista
ne zna. Milenko je kod kuće.
Postupi po mom dru-
gonu oglasi, i ovim putem
me o svemu izvješti. Mnogo
ga pozdravlja Draga M.
Djokić, Sibnica. 30901-8

Mole se djece Jovana
Jankovića, učitelja iz Beo-
grada ili mako koji zna
gdje se djece nalaze, da mi
javlji njihovu adresu, kako
bih im mogla poslati veću
sumu novaca, koju im
otac poslao. Zorka M. Ra-
donović, Albańska ulica
47, Mirovica na Kosovu.
A 2507-8

Jovanu Premoviću, Ženeva — Molim saopštite
ime muža Arandžilija Mi-
ljkovića, naredniku 3. Če-
te, 2. bataljona, broj pošte
48. Vukica i ja zdravo
sмо. Za nas ne briši. No-
vac, koji si mi posao, pri-
mila sam preko Jovanke i
gospodina Karanlića. Dvo-
je pošiljke od veće sume,
koje mi javljaš da si posao,
nismo primila, u oskudici
sam i u buduće mi žal. Molim te, raspital se za
Tiku Vukica! I ubi svog ta-
tici, a tebe ljudi tvoja Le-
posava Miljković, Lazare-
vac. 30928-3

Jovanu Premoviću, Ženeva — Molim saopštite
ime muža Veličinu Mla-
denoviću, policijskom pisa-
ru sada u Bitolju slijedeće:
Kartu od početka marta
prihvati. Mama je 28. no-
vembra 1916. umrla. Do
sada sam primila preko
strica dvije pošiljke i jednu
preko Komercalne banke
od gospodine Lazarević. Sve
sam potrošila, još sam se
zadužila. Po tvojoj karti
treba još dvije pošiljke da
primim učini što treba da
bi taj novac bio prije pri-
mljen, a i u buduće koliko
možeš žalji mi. Češće izve-
štaš mene i strica o to-
mene i bračnom zdravlju.
Mira grli i ljudi svoga ta-
tici i četu. Oboje toplo
pozdravljaju vaša Jovanka
Mladenović, Lazarevac.

30924-8

Stevi Ačimoviću, Ženeva — Molim
da dobjem platu moja muža
Todora Nikolića, avizeru
beogradske željeznice, koju
nismo primila od septem-
bra 1915., koja mi je nužna
jer sam ostala bez sred-
stava. Blazodarom Marilu
Nikolić, Kosančićev Venac
8, Beograd. 30930-8

VJEŠTA KUHARICA

traži mjesto u menzi, bolniči
ili hotelu. Govori njemački. Sa-
veća Nikolicjević, Stara crkvena
ulica 24, Beograd. 31009-3

TRAŽE SE

dečko za posluživanje i kućni
nastojnik. Upitati u Hristi-
čevom vintogradu, Topčidi, brdo 12.
31002-3

MALI OGLASI

Primaju se: Knez Mihajlova ul. 38.

Osmina jednog milimetarskog retka (42 mm široko staje) 10 helera

Priposlano: Petna jednog milimetar. retka (70 mm široko) staje 40 helera

Bliješće: Petna jednog štamparskog retka (70 mm široko) staje Kruna 4

Mali oglasnik: Jednostavna riječ 5 helera, sa masnim slovinom 10 helera.

Osmina jednog milimetarskog retka (42 mm široko staje) 10 helera

Priposlano: Petna jednog milimetar. retka (70 mm široko) staje 40 helera

Bliješće: Petna jednog štamparskog retka (70 mm široko) staje Kruna 4

Mali oglasnik: Jednostavna riječ 5 helera, sa masnim slovinom 10 helera.

Osmina jednog milimetarskog retka (42 mm široko staje) 10 helera

Priposlano: Petna jednog milimetar. retka (70 mm široko) staje 40 helera

Bliješće: Petna jednog štamparskog retka (70 mm široko) staje Kruna 4

Mali oglasnik: Jednostavna riječ 5 helera, sa masnim slovinom 10 helera.

Osmina jednog milimetarskog retka (42 mm široko staje) 10 helera

Priposlano: Petna jednog milimetar. retka (70 mm široko) staje 40 helera

Bliješće: Petna jednog štamparskog retka (70 mm široko) staje Kruna 4

Mali oglasnik: Jednostavna riječ 5 helera, sa masnim slovinom 10 helera.

Osmina jednog milimetarskog retka (42 mm široko staje) 10 helera

Priposlano: Petna jednog milimetar. retka (70 mm široko) staje 40 helera

Bliješće: Petna jednog štamparskog retka (70 mm široko) staje Kruna 4

Mali oglasnik: Jednostavna riječ 5 helera, sa masnim slovinom 10 helera.

Osmina jednog milimetarskog retka (42 mm široko staje) 10 helera

Priposlano: Petna jednog milimetar. retka (70 mm široko) staje 40 helera

Bliješće: Petna jednog štamparskog retka (70 mm široko) staje Kruna 4

Mali oglasnik: Jednostavna riječ 5 helera, sa masnim slovinom 10 helera.

Osmina jednog milimetarskog retka (42 mm široko staje) 10 helera

Priposlano: Petna jednog milimetar. retka (70 mm široko) staje 40 helera

Bliješće: Petna jednog štamparskog retka (70 mm široko) staje Kruna 4

Mali oglasnik: Jednostavna riječ 5 helera, sa masnim slovinom 10 helera.

Osmina jednog milimetarskog retka (42 mm široko staje) 10 helera

Priposlano: Petna jednog milimetar. retka (70 mm široko) staje 40 helera

Bliješće: Petna jednog štamparskog retka (70 mm široko) staje Kruna 4

Mali oglasnik: Jednostavna riječ 5 helera, sa masnim slovinom 10 helera.

Osmina jednog milimetarskog retka (42 mm široko staje) 10 helera

Priposlano: Petna jednog milimetar. retka (70 mm široko) staje 40 helera

Bliješće: Petna jednog štamparskog retka (70 mm široko) staje Kruna 4

Mali oglasnik: Jednostavna riječ 5 helera, sa masnim slovinom 10 helera.

Osmina jednog milimetarskog retka (42 mm široko staje) 10 helera

Priposlano: Petna jednog milimetar. retka (70 mm široko) staje 40 helera

Bliješće: Petna jednog štamparskog retka (70 mm široko) staje Kruna 4

Mali oglasnik: Jednostavna riječ 5 helera, sa masnim slovinom 10